

מסכת בבא בתרא

פרק ב משנה ג

לֹא יִפְתַּח אָדָם חֲנוּת שֶׁל נִחְתוּמִין וְשֶׁל צִבְעִין תַּחַת אוֹצְרוֹ שֶׁל חֵבְרוֹ. וְלֹא רֶכֶת בָּקָר. בְּאַמָּת, בִּיָּין הַתִּירוֹ, אֲבָל לֹא רֶכֶת בָּקָר. חֲנוּת שֶׁבְּחֶצֶר, יָכוֹל לְמַחּוֹת בָּיָדוֹ וְלֹמַר לוֹ, אֵינִי יָכוֹל לִישֹׁן מִקּוֹל הַנִּכְנָסִין וּמִקּוֹל הַיּוֹצְאִין. אֲבָל עוֹשֶׂה כְּלִים, יוֹצֵא וּמוֹכֵר בְּתוֹךְ הַשּׁוּק, אֲבָל אֵינוֹ יָכוֹל לְמַחּוֹת בָּיָדוֹ וְלֹמַר לוֹ, אֵינִי יָכוֹל לִישֹׁן, לֹא מִקּוֹל הַפִּטְיֵשׁ, וְלֹא מִקּוֹל הַרְחִים, וְלֹא מִקּוֹל הַתִּינוּקוֹת: